Ο κορωνοϊός, οι «αρνητές της μάσκας» και η παρακμή της Δύσης

Παρίσι 29 Οκτωβρίου 2020 Εκατοντάδες Γάλλοι πολίτες που αντιδρούν στα νέα μέτρα της κυβέρνησης για την αντιμετώπιση της πανδημίας διαδηλώνουν στο Παρίσι. Δύο από αυτούς κρατούν ένα πλακάτ που γράφει "Ζήτω η Ζωή"

του **Γιώργου Καραμπελιά**, συγγραφέα, πολιτικού αναλυτή

Τις τελευταίες ημέρες έβλεπα στην τηλεόραση κάποιους Ιταλούς να διαδηλώνουν ενάντια στα περιοριστικά μέτρα για την αντιμετώπιση της πανδημίας με υψωμένες γροθιές και κραυγάζοντας libertà (ελευθερία).

Οδηγήθηκα σε κάποιες πικρές σκέψεις, λοιπόν. Πρόκειται για τα παιδιά ή μάλλον τα εγγόνια εκείνων με τους οποίους φωνάξαμε μαζί, στην Ιταλία ή τη Γαλλία, τη Γερμανία ή την Ελλάδα, Libertà, Liberté, Freiheit, Ελευθερία, για τον πόλεμο του Βιετνάμ, για τη σοβιετική εισβολή στην Τσεχοσλοβακία, για τον Τσε Γκεβάρα , για την Αυτοδιάθεση της Κύπρου, για την πλανητική Ελευθερία, στον Μάη του 68.Σήμερα, οι απόγονοί τους (μας) διαμαρτύρονται ενάντια... σε μία πανδημία και έναν ιό!

Μπορούμε έτσι να προσμετρήσουμε το μέγεθος της παρακμής του δυτικού πολιτισμού. Τότε, μια

νεολαία με όραμα την αλλαγή του κόσμου και μία δίκαιη κοινωνία –έστω και σε αδιέξοδη κατεύθυνση ενίοτε– ήταν έτοιμη να θυσιαστεί για ιδανικά.

Γιώργος Καραμπελιάς

Και σήμερα οι απόγονοί τους διαμαρτύρονται επειδή θα κλείσουν νωρίτερα τα μπαρ! Τι άλλη απόδειξη θα χρειαζόταν για τη βαθύτατη παρακμή του κόσμου μας· που συμπυκνώνει τον καλπάζοντα αναλφαβητισμό και την ανευθυνότητα του facebook, τη δραματική έλλειψη οράματος, την ανυπόφορη ατομοκρατία, την καταβαράθρωση των πολιτικών και πολιτισμικών μας προτύπων:

Από τον Βενιζέλο και τον Γεώργιο Παπανδρέου, στον εγγονό του, ΓΑΠ, από τον Ρούζβελτ στον Ντόναλντ Τραμπ, από τον Γιώργο Σεφέρη στον πρώτο τυχόντα λογοκλόπο, από τον Μάνο Χατζιδάκι στον... Μπίγαλη.

Κάποιοι Έλληνες πατριώτες δεν διαμαρτύρονται πρωτίστως για την απειλή της νεο-οθωμανικής Τουρκίας και τα ελλείμματα των πολιτικών υπευθύνων, αλλά αντίθετα διασπούν καθημερινά την αναγκαία εθνική σύμπνοια με το «κίνημα κατά της μάσκας», ενάντια σε μια «πλανητική συνωμοσία»!

Και όλα αυτά στο όνομα της libertà. Στο όνομά της και εκείνοι οι ιεράρχες που διαβουκολούν το ποίμνιό τους ξεχνώντας πως πίσω τους βρίσκεται ένας Κοσμάς Αιτωλός και ένας Χρυσόστομος Σμύρνης.

Στο όνομά της και τα πολιτικά και μικροπολιτικά στελέχη που, στερημένα από οράματα, πλειοδοτούν στην αθλιότητα της «άρνησης» του κορωνοϊού, συμπαρασύροντας σημαντικά τμήματα της νεολαίας και προπαντός αγανακτισμένους, απαίδευτους ανθρώπους.

Ακόμα και σήμερα, που τα κρούσματα της πανδημίας έχουν ξεπεράσει τα 45 εκατομμύρια παγκοσμίως και οι καταγεγραμμένοι θάνατοι το 1.200.000, συνεχίζουν να διακινούν γελοίες θεωρίες συνομωσίας που θυμίζουν τις αντίστοιχες θεωρίες περί «ψεκάσματος», αλλά επί τα χείρω.

Διότι εδώ δεν πρόκειται για τις μικροαπατεωνιές τύπου Καμμένου, για τη στρέβλωση και την παγίδευση του κινήματος των «αγανακτισμένων», αλλά για τη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων, την υγεία δεκάδων εκατομμυρίων, που θα μείνουν σε όλη τους τη ζωή με κουσούρια, για την επιβίωση και τον βιοπορισμό δισεκατομμυρίων.

Αν επρόκειτο για αυθεντικούς εκπρόσωπους της «αμφισβήτησης», θα έπρεπε αντίθετα να εγκαλούν τις ελίτ για καθυστερήσεις στη λήψη μέτρων, να επιμένουν στα μέτρα μείωσης των οικονομικών συνεπειών της πανδημίας και μεγαλύτερης προφύλαξης των πολιτών, και να διαμαρτύρονται ενάντια στον υπνώττοντα Καραμανλή που τόσο καθυστέρησε τα νέα λεωφορεία.

Και όμως, κάνουν το ακριβώς αντίστροφο, τραβάνε όλο και περισσότερους ανθρώπους στον χαμό τους κυριολεκτικά, τη νεολαία στη γενικευμένη ανευθυνότητα και στον αποπροσανατολισμό από τα μεγάλα εθνικά και κοινωνικά προβλήματα της χώρας.

Πρόκειται για την έσχατη παρακμή, την οποία μαρτυρά το γεγονός ότι το 46% των Ελλήνων πιστεύει πως διογκώνεται τεχνηέντως ο αριθμός των νεκρών, και ερχόμαστε μόλις δεύτεροι παγκοσμίως μετά τη… Νιγηρία.

Facebook, ιστοσελίδες, «Συνέδρια», εφημερίδες, ακόμα και διαδηλώσεις, καλλιεργούν αυτούς τους μύθους, παρασύροντας σε μια ανεύθυνη συνωμοσιολογία ορισμένους από εκείνους που βλέπουν τα εισοδήματά τους και τις δουλειές τους να απειλούνται.

Και όμως, οι πιο αδύναμοι και οι πιο ανυπεράσπιστοι είναι εκείνοι που πλήττονται από τη διαιώνιση της κρίσης, την οποία ενισχύει η συνωμοσιολογία. Αυτοί δεν εργάζονται μέσω τηλε-εργασίας, δεν ζουν σε προστατευμένα περιβάλλοντα, είναι υποχρεωμένοι να κυκλοφορούν περισσότερο για τη δουλειά τους και μένουν συχνότερα χωρίς δουλειά.

Στην Αττική, το επίκεντρο της επιδημίας βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας και στα Δυτικά Προάστια. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, το ποσοστό θανάτων στους μειονοτικούς πληθυσμούς και στις φτωχότερες κοινωνικά τάξεις είναι υπερδιπλάσιο από εκείνο των εύπορων.

Και όμως, οι «φτωχοί λευκοί», οι αγρότες, οι βιομηχανικοί εργάτες ακολουθούσαν εν μέρει τις συμβουλές του Τραμπ που τους εξωθούσε στην ανευθυνότητα ενάντια στις μάσκες – αυτός, ένας δισεκατομμυριούχος. Και ακολουθούν έναν πολιτικό που αρνείται τη δημιουργία ενός εθνικού συστήματος υγείας.

Εν πολλοίς αυτό συμβαίνει διότι η αλαζονεία και η ψευδο-πολυπολιτισμικότητα των δημοκρατικών ελίτ –λέγε με Χίλαρι Κλίντον– έκανε αυτούς τους φτωχούς ανθρώπους να στρέφονται ενάντια στα ίδια τους τα συμφέροντα, όντας τα μεγαλύτερα θύματα της πανδημίας.

Και κατ’ αναλογίαν το ίδιο συμβαίνει και στην Ελλάδα. Διότι η απίστευτη κοινωνική και οικονομική καταστροφή που προκάλεσε η δεκαετής –χωρίς προηγούμενο– κρίση έχει κάνει ένα μεγάλο κομμάτι των πολιτών να αρνείται το «σύστημα» ακόμα και όταν πρόκειται για τον... Τσιόδρα ή για την ίδια τους την υγεία.

Πρόκειται όμως για μια «αντισυστημική» λογική που αφήνει αλώβητους εκείνους ενάντια στους οποίους υποτίθεται ότι στρέφεται. Ας σκεφτούμε τι έγινε με την εποχή των μνημονίων: όταν τα δραχμικά φληναφήματα του Βαρουφάκη ή τα εξακόσια δισεκατομμύρια του Σώρρα εμφανίζονταν ως η απάντηση στην κρίση, οπότε ακόμα και ο Γιώργος Παπανδρέου και οι συν αυτώ, παρά το ότι οδήγησαν τη χώρα τους στην καταστροφή, μπορούν να εμφανίζονται ακόμα και δικαιωμένοι.

Πάνω σε αυτό το προηγούμενο της στρέβλωσης των αντιδράσεων, που προκαλεί μια δεκαετής καταστροφή στην Ελλάδα, και την ανευθυνότητα που καλλιεργεί μια ατομοκεντρική κοινωνία σε ολόκληρη τη Δύση, στήνεται μία τραγωδία με εκατομμύρια θύματα και ακόμα περισσότερους πληγέντες.

Υ.Γ. Και για να μη θεωρούμε πως αυτά συμβαίνουν μόνο στη χώρα μας, αρκεί να ρίξουμε το

βλέμμα μας στην Ιταλία με τους 35.000 νεκρούς, στη Γαλλία των 45.000 κρουσμάτων ημερησίως, τις ΗΠΑ των 230.000 νεκρών.

Αντίθετα, οι χώρες του κομφουκιανού πολιτιστικού προτύπου –και δεν μιλάω για την Κίνα με την κατασταλτική παρουσία του κράτους αλλά και για την Ταϊβάν, την Ιαπωνία, τη Νότια Κορέα– κατόρθωσαν, με την αυτοπειθαρχία και την αίσθηση της συλλογικότητας, να αντιμετωπίσουν επιτυχώς την πανδημία και τις οικονομικές της συνέπειες.

Στις δυτικές κοινωνίες, όμως, όπου κυρίαρχο έχει γίνει ένα ατομικιστικό, ανεύθυνο, ηδονιστικό μοντέλο, οι ίδιοι οι πολίτες, όταν βρίσκονται μπροστά σε συνθήκες άγνωστες στην ιστορική τους εμπειρία, ακολουθούν συχνά μια λογική αυτοχειριασμού. Μήπως, άλλωστε, μία τέτοια πορεία συβαριτικής παρακμής δεν ακολουθούν συνολικά οι δυτικές κοινωνίες;

31.10.2020

Πηγή: HUFFPOST